LATVIJAS NACIONĀLAIS
SIMFONISKAIS ORĶESTRIS

LNSO, EMĪLIJA HOVINGA UN VESTARDS ŠIMKUS

LNSO, EMILIA HOVING, AND VESTARDS ŠIMKUS

2023. gada 27. oktobrī plkst. 19.00 Lielajā ģildē
27 October 2023 at 7 PM at the Great Guild

VESTARDS ŠIMKUS — klavieres | piano

Diriģente | Conductor **EMĪLIJA HOVINGA | EMILIA HOVING**

Koncerts tiešraidē Latvijas Radio 3 "Klasika"
The concert is broadcast live by the Latvian Radio 3 *Klasika*

Koncertu finansiāli atbalsta Valsts kultūrkapitāla fonds
The concert is financially supported by the Latvian State Culture Capital Foundation

Koncerta dienā iepazīsties ar programmu šeit:
The programme for tonight's concert is available here:

I DAĻA | PART I

VITEŽSLAVA KAPRALOVA (*Kaprálová*, 1915–1940)
Suita Rustica op. 19 (1938)

I. *Allegro rustico*
II. *Allegro ma non troppo*
III. *Lento — vivo — lento*

15′

BOHUSLAVS MARTINŪ (*Martinů*, 1890–1959)
Trešais klavierkoncerts H. 316 | Piano Concerto no. 3 H. 316 (1948)

I. *Allegro*
II. *Allegro poco moderato*
III. *Moderato — allegro*

27–30′

II DAĻA | PART II

SERGEJS PROKOFJEVS (*Prokofiev*, 1891–1953)
Svīta no baleta "Pelnrušķīte" op. 107 (1946) | *Cinderella* Ballet Suite op. 107 (1946)

I. Introdukcija | *Introduction*
II. *Pas de châle*
III. Ķilda | *Quarrel*
IV. Feju krustmāte un Ziemas feja | *The Fairy Godmother and Winter Fairy*
V. Mazurka | *Mazurka*
VI. Pelnrušķīte dodas uz balli | *Cinderella Goes to the Ball*
VII. Pelnrušķītes valsis | *Cinderella's Waltz*
VIII. Pusnakts | *Midnight*

30′

Kultūras ministrija
VALSTS KULTŪRKAPITĀLA FONDS
NEIBURGS
Garage demokrātiskā vīna bārs
ir
DELFI
3 Latvijas Radio Klasika
EuroPark
MŪZIKAS SAULE

KAPRALOVA

Vitežslavas Kapralovas tēvs bija komponists, bet māte — dziedāšanas skolotāja. Viņu meita — nenoliedzams brīnumbērns — sākusi komponēt deviņu gadu vecumā, sešus gadus vēlāk iestājusies Brno konservatorijā, apgūstot gan kompozīciju, gan diriģēšanu. Sekoja studijas Prāgā un Parīzē (neoficiāli avoti vēsta, ka Kapralovas skolotāju lokā bijusi arī Nadja Bulanžē), kompozīcijā viņa papildinājusies pie Bohuslava Martinū. 1937. gadā viņa diriģē Čehijas Filharmonijas orķestri, gadu vēlāk arī BBC orķestri, kur koncertprogrammā skan viņas *Vojenská symfonieta* ("Militārā sinfonietta")...

Kapralova čehu un visas Eiropas 20. gadsimta mūzikas ainā uzmirdz kā krītoša zvaigzne — spilgta, spoža, cerību pilna. Un acumirklīga — talantīgās mūziķes ceļš pārrāvās pārāk agri — 1940. gadā vien 25 gadu vecumā. Tomēr viņa paspējusi pieskarties bagātam skaitam žanru un atstāt nospiedumu mūzikas vēsturē. Sešus gadus pēc viņas aiziešanas mūžībā Čehijas Zinātņu un Mākslu akadēmija pasludināja Kapralovu par akadēmijas locekli *in memoriam* — tolaik vienai no desmit sievietēm no vairāk kā 600 šādiem tituliem — un vienīgajai komponistei.

1938. gadā pēc *Vojenská symfonieta* lielajiem panākumiem *Universal Edition's London* jūnijā Kapralovai pasūta simfonisko svītu, kuras tēmas aizgūtas no čehu sadzīves dziesmām un dejām. Termiņš — 15. novembris. 2. novembrī gatavas svītas skices, bet jau 10. datumā pabeigta arī instrumentācija. Zibenīgi, ja atļausiet teikt. Lirisms, kas mijas instrumentālu pārpilnību, kaut kas no Stravinska, ko tolaik iecienījusi komponiste; kaut kas no Smetanas un Dvoržāka. Pāri visam — jaunas un progresīvas mūzikas valodas meklējumi — kā jau plaukstošas karjeras sākumā.

MARTINŪ

Martinū īsu mirkli — 1937. un 1938. gadā — bija Kapralovas skolotājs, savukārt viņa mūžs noslēdzās 19 gadus pēc savas talantīgās audzēknes aiziešanas mūžībā (runā, ka abus skaņražus vienojis kas vairāk par studentes un profesora attiecībām). Martinū dzīve vairākkārt svārstījusies starp Eiropu un Amerikas Savienotajām Valstīm: pirmās atmiņas Poličkā un neveiksmīgas vijolspēles studijas Prāgā, kompozīcijas studijas Parīzē pie Albēra Rusela, bēgļu gaitas caur Portugāli un Bermudām uz ASV, atgriešanās Prāgā kā Mūzikas un teātra akadēmijas mācībspēkam; atkal ASV un darbs Prinstonas universitātē. Tad — Amerikas akadēmija Romā, Nica un mūža nogale Šveicē.

Martinū mūzikas izteiksmē skan čehu melodiskie un ritmiskie kodoli, franču smalkums un precizitāte. Viņa stils ir nepārpotams un autentisks, tajā ir daudz dzīvīguma un enerģijas. Tomēr viņa daiļrades kvalitāte nereti stipri variējas — tā runā lietpratēji. Un darbu viņam ir daudz: ap četrsimt, tai skaitā 14 baleti, 15 operas un sešas simfonijas, ap trīsdesmit koncerttipa darbu un daudz kā cita.

Trešais klavierkoncerts pieder pie Martinū "labajiem" opusiem — arī tajā ieskanas kaut kas no Stravinska un neoklasicisma, lēnajā daļā dzirdam ko *brāmsisku*, savukārt Martinū individualitāte atspoguļojas smalkās harmonijas spēlēs un neparastā, caurspīdīgā orķestrācijā, pulsējošā enerģijā.

PROKOFJEVS

Prokofjevs bija viens no savdabīgākajiem 20. gadsimta pirmās puses skaņražiem. Viņu garlaikoja blāvums un pliekans sentiments, augstā cieņā viņš turēja muzikālās domas precizitāti. Sanktpēterburgas konservatorijā viņš mūzikas teoriju apguvis pie mūsu pašu Jāzepa Vītola, savukārt kompozīciju — pie Reinholda Gliēra un Anatolija Ļadova. Kā zināms, Prokofejvs bija arī izcils pianists — pēc studijām sekoja koncertdarbība ārpus dzimtās zemes un līdz 1936. gadam viņš "aizķeras" Eiropā (un neilgu brīdi arī ASV), tad atgriežas mājās — tur pavadītie atlikušie dzīves gadi ne vienmēr bija rožaini.

Taču viņa mūzika — kopumā dzīvespriecīga, spraiga, harmoniski spilgta un formas traktējumā skaidra, tāpēc nereti Prokofjevu uzskata par neoklasiķi. Viņa humors nereti kāpināts līdz ironijai. Prokofjeva partitūras var būt gan dramatiskas, gan liriskas un sentimentālas (bet ne par daudz!), tās ir virtuozas un virpuļojošas. Viņš darbojies teju visos žanros, tai skaitā Prokofjevs ir septiņu operu, septiņu baletu un septiņu simfoniju, un daudzu koncertžanra darbu autors.

Balets "Pelnrušķīte" op. 87 pēc Šarla Pero pasakas motīviem top no 1941. līdz 1944. gadam. Šeit komponists raksta "vienkāršu mūziku cilvēkiem" un nežēlo dažādus deju žanrus (par iepriekšējo baletu "Romeo un Džuljeta" viņš saņēma pārmetumus, ka tas esot "neizdejojams"). Prokofjeva tēli kā vienmēr ir galēji niansēti un spilgti, centrā — mīlestība, kas, neskatoties uz ceļā liktajiem šķēršļiem, uzvarēs. Pēc pirmizrādes komponists piedāvā arī vairākas koncertsvītas ar baletā iekļauto mūziku.

Baiba Santa VANAGA

EMĪLIJA HOVINGA ir viena no jaunajiem somu diriģēšanas spīdekļiem. Saņēmusi Somijas kritiķu 2021. gada balvu kā "Labākais jaunais mākslinieks". Hovinga asistējusi Hannu Lintu Somijas Radio SO un Miko Frankam Francijas FO, kas ļāvis viņai veikt ievērojamus izrāvienus savā karjerā. Būdama diriģenta asistente Somijas Radio orķestrī, viņa tiešraidē vadījusi Bruknera un B.A. Cimmermana koncertu, kam sekoja uzaicinājums sadarboties atkārtoti. Hovingas augšupeja turpinājās ar starptautiska mēroga koncertiem, vadot tādus orķestrus kā Stokholmas Karaliskais FO, Luksemburgas FO, *BBC* simfoniskais orķestris, Lilles Nacionālais orķestris un Helsinku FO. Šosezon Hovinga atgriezīsies pie Francijas Radio FO Parīzē, lai diriģētu Žana Luī Agobē operas "Kodols" (*Nucleus*) pasaules pirmatskaņojumu.

2023/2024. gada sezonā gaidāmas debijas ar Zviedrijas Radio SO, Gēteborgas SO, Norvēģijas Radio orķestri, Nīderlandes Radio FO, Londonas Karalisko FO, Vīnes *Tonkuenstler*, Bornmutas SO un Tenerifes SO. Hovinga pievienosies arī Helsinku FO, iedzīvinot mazāk zināmo pagājušā gadsimta somu komponistu darbus.

2022. gada vasarā viņa debitēja Tokijā, Santori zālē diriģējot *Yomiuri Nippon* SO, kā arī Apvienotajā Karalistē, diriģējot *Philharmonia* orķestri, ar kuru Hovinga ir izvērsusi regulāru sadarbību. Viņa ir diriģējusi arī daudzus laikmetīgo komponistu skaņdarbus, tostarp pagājušajā sezonā Adelaidas festivālā stājoties pie pults Misijas Macoli opusa "Procesija" (*Procession*) Austrālijas pirmatskaņojumā, kā arī uzstājoties festivālā *Avanti! Summer Sounds*. Emīlija Hovinga studējusi Sibēliusa akadēmijā Helsinkos pie profesoriem Sakari Oramo un Atso Almilas, diriģēšanas studijām pievēršoties 2015. gadā Jormas Panulas vadībā. Iepriekš viņa mācījusies klavierspēli (no 6 gadu vecuma), spēlējusi arī klarneti un čellu.

VESTARDS ŠIMKUS ir viens no savas paaudzes spilgtākajiem latviešu pianistiem. Būdams laureāts vairākos starptautiskos konkursos, tostarp Marijas Kanalsas Starptautiskajā pianistu konkursā Barselonā 2009. gadā, viņš guva starptautisku atzinību, kas vainagojusies veiksmīgās sadarbībās ar BBC filharmonijas orķestri, Birmingemas simfonisko orķestri, Francijas Nacionālo orķestri. Pianists koncertējis arī Lucernas, Šlēzvigas-Holšteinas, Reingavas, Bergenas un Lokenhauzas mūzikas festivālos.

Vestards Šimkus ir arī improvizators un komponists, kura darbus izdevis prestižais Vācijas apgāds *SCHOTT* — viņš ir divu klavierkoncertu, solo klaviermūzikas un kamermūzikas, kā arī kino un teātra mūzikas autors. 2016. gadā Šimkus komponētā oriģinālmūzika Lailas Pakalniņas režisētajai spēlfilmai "Ausma" tika apbalvota ar Latvijas Valsts augstāko apbalvojumu kinomākslā — "Lielo Kristapu". Šo balvu mākslinieks atkārtoti ieguva arī 2018. gadā par oriģinālmūziku lietuviešu režisores Giedres Beinoriūtes spēlfilmai "Elpa marmorā".

Vestards Šimkus ir Triju Zvaigzņu ordeņa virsnieks, saņēmis arī Polijas un Igaunijas valstu augstākos apbalvojumus. Reingavas Mūzikas festivāla balvas *Lotto-Förderpreis* ieguvējs 2014. gadā, kā arī 2013. gadā nominēts Starptautiskajai Klasiskās Mūzikas Balvai (2013). Viņš ir arī trīskārtējs Lielās Mūzikas balvas ieguvējs (2002, 2009, 2019).

Mūziķis ir studējis Rīgā, Losandželosā, Madridē un Minhenē un viņa pedagogu vidū ir bijuši Sergejs Osokins, Teofils Biķis, Dmitrijs Baškirovs, Klaudio Martinezs-Mēners, Daniels Pollaks un Vadims Suhanovs. Viņš apguvis kompozīciju pie Pētera Vaska.

KAPRÁLOVÁ

Vítězslava Kaprálová, the daughter of a composer father and a voice teacher mother, emerges as an undeniable prodigy. She begins composing at the age of nine and at fifteen enters the Brno Conservatory, studying both composition and conducting. Kaprálová further advances her musical education in Prague and Paris (unofficial sources suggest that Nadia Boulanger may have been among Kaprálová's teachers) and hones her compositional skills under Bohuslav Martinů. In 1937, she conducts the Czech Philharmonic and a year later, the BBC Orchestra, with the concert programme featuring her *Vojenská symfonietta*...

Kaprálová shines like a shooting star in the sky of Czech and European 20th-century music — bright, brilliant, full of hope. And ephemeral, as the life of this talented musician is tragically cut short in 1940 at the young age of 25. Despite this, she manages to touch upon a rich array of genres, leaving an indelible mark on the history of music. Six years after her passing, the Czech Academy of Sciences and the Arts awards Kaprálová membership in memoriam, making her one of the ten women among more than 600 members and the only female composer to receive such an honour.

In June 1938, following the success of *Vojenská symfonietta (Military Sinfonietta)*, Universal Edition's London commissions Kaprálová to write a symphonic suite with its themes to be derived from Czech folk songs and dances. The deadline is set for 15 November. The composer works at lightning speed, finishing the sketches on 2 November and the orchestration — on 10 November. The opus exudes lyricism combined with instrumental richness, reminiscent of Stravinsky, whom Kaprálová admires at the time, and elements of Smetana and Dvořák. Above all, it showcases the search for a new and progressive musical language, as is typical at the beginning of a flourishing career.

MARTINŮ

For a brief moment in 1937 and 1938, Bohuslav Martinů is Kaprálová's teacher, his life concludes 19 years after the untimely passing of his talented pupil. Martinů's life oscillates between Europe and the United States, with memories from Polička, unsuccessful violin studies in Prague, composition studies in Paris with Albert Roussel, going into exile through Portugal and Bermuda to the U.S., returning to Prague to teach at the Academy of Music and Dramatic Art, and later working at Princeton University. Then come the American Academy in Rome, Nice, and his final years in Switzerland.

Martinů's musical expression is defined by Czech melodic and rhythmic traits along with French finesse and precision. His style is distinctive and authentic, brimming with vitality and energy. However, as pointed out by critics, his oeuvre varies greatly in quality. In terms of quantity, Martinů's output

is extensive, comprising around four hundred works, including 14 ballets, 15 operas, six symphonies, around thirty concertos, and much more.

The Third Piano Concerto is among Martinů's *quality* opuses. It offers hints of Stravinsky and Neoclassicism, the slow section marked by certain Brahmsian sonorities, while Martinů's own individuality is reflected in the delicate harmonic fabric, the extraordinary, light orchestration, and the pulsating energy.

PROKOFIEV

Prokofiev is one of the most distinctive composers of the first half of the 20th century. Bored by dullness and shallow sentimentality, he highly values the precision of musical thought. He studies music theory at the St. Petersburg Conservatory under Latvian professor Jāzeps Vītols, while for composition, he turns to Reinhold Glière and Anatoly Lyadov. Prokofiev is also an excellent pianist, so after graduation, he embarks on concert tours abroad. Until 1936, he wanders off to Europe (and briefly to the United States), then returns home, though the remaining years spent there have their ups and downs.

However, his music is lively, vigorous, harmonically vivid, and clear in terms of form, which is why Prokofiev is often considered a neoclassical figure in Russian music. With his humour recurrently bordering irony, Prokofiev's scores can be both dramatic and also lyrical and sentimental (but not too much!), often they are virtuosic and swirling. He has worked in almost all genres, producing seven operas, seven ballets, and seven symphonies, and has been prolific in the concert genre as well.

Based on Charles Perrault's fairy tale, the ballet Cinderella op. 87 is created from 1941 to 1944. Here, the composer writes "simple music for the people" and incorporates a variety of dance genres (his previous ballet Romeo and Juliet was criticised as "unsuitable for dancing"; eventually, it premieres in Czechoslovakia). As always, Prokofiev's characters are extremely nuanced and vivid, with love at the centre, which triumphs over the obstacles in its way. After the premiere, the composer also offers several concert suites extracted from the ballet.

Baiba Santa VANAGA

EMILIA HOVING has emerged as one of most exciting young Finnish conductors of today.

Hoving is the winner of the Finnish critics' prize 2021 for the Best Newcomer in the Arts.

Hoving's positions as Assistant to Hannu Lintu at the Finnish Radio and to Mikko Franck at Radio France both led to significant jump-ins which catapulted her to the next stage in her career. Whilst Assistant at the Finnish Radio she took over a concert of Bruckner and BA Zimmermann (televised live) and was subsequently re-invited. She then began to appear internationally with orchestras such as the Royal Stockholm Philharmonic, Luxembourg Philharmonic, BBC Symphony and Orchestre National de Lille as well as with the Helsinki Philharmonic. She will return to conduct the orchestra in Paris this season to conduct the world premiere of Jean-Louis Agobet's *Nucleus*.

In 2023/24 she debuts with Swedish Radio, Gothenburg Symphony, Norwegian Radio, Netherlands Radio Philharmonic, Royal Philharmonic, Tonkuenstler Wien, Bournemouth Symphony and Tenerife Symphony orchestras. She also joins the Helsinki Philharmonic in their efforts to revive works by neglected Finnish composers from the last century.

In Summer 2022 she made her Tokyo debut at Suntory Hall conducting the Yomiuri Nippon Symphony and her UK debut conducting the Philharmonia, where she has now become a regular guest. Hoving has conducted many works by living composers, and last season gave the Australian premiere of Missy Mazzoli's *Procession* at the Adelaide Festival and appeared at the Avanti! Summer Sounds Festival.

Hoving studied at the Sibelius Academy in Helsinki with professors Sakari Oramo and Atso Almila, having begun conducting studies in 2015 with Jorma Panula. She previously studied piano (from age 6) as well as clarinet and cello.

VESTARDS ŠIMKUS is one of the most remarkable Latvian pianists of his generation. Being the 1st-prize-winner of several competitions, including the Maria Canals International Piano Competition in Barcelona in 2009 he began to gain international recognition. He has performed with the BBC Philharmonic, City of Birmingham Symphony Orchestra and Orchestre National de France and taken part in Lucerne, Schleswig-Holstein, Rheingau, Kissinger Sommer, Bergen and Lockenhaus festivals.

Vestards Šimkus occasionally performs entirely improvised solo concerts. Likewise, he is also an accomplished composer — he has written two piano concertos and a number of solo piano and chamber music works some of which have been published by SCHOTT, as well as music for cinema and theatre. In 2016, his original orchestral score for the movie "Ausma" (*Dawn*, 2015, directed by Laila Pakalniņa) received the Latvian Film Festival Award *Lielais Kristaps*. He received the same award for his second film score written for the movie *Kvėpavimas į marmurą* (Breathing Into Marble, 2018, directed by Giedrė Beinoriūtė) in 2018.

He has also been awarded with Lotto-Förderpreis des Rheingau Musik Festival (Germany, 2014) as well as nominated for the "International Classical Music Award" in 2013. He is a three time winner of the Latvian Grand Music Award (2002, 2009, 2019).

Vestards Šimkus began his piano studies at age of five in Riga and subsequently studied in Los Angeles, Madrid and Munich with Dmitri Bashkirov, Claudio Martinez Mehner, Daniel Pollack and Vadim Suchanov. He had also studied composition with Pēteris Vasks.

LNSO ŠOVAKAR | LNSO TONIGHT

Vieskoncertmeistare | Guest Concertmaster
Veerle Houbraken

Pirmās vijoles | I violins
Sandis Šteinbergs, Aleksejs Bahirs,
Darja Smirnova, Inese Štrāle, Aija Frišenfelde,
Vizma Laura Agloniete, Indulis Cintiņš,
Ilze Gulbe, Lāsma Vītola, Arina Bardova,
Jevgenija Otroško, Alīna Vižine

Otrās vijoles | II violins
Andrejs Jegorovs, Arvīds Zvagulis, Inga Puķīte,
Daina Birzniece, Beāte Račko, Raimonds Melderis,
Anete Liberte, Agnese Stalidzāne, Darja Kuzma,
Patrīcija Iljasova, Sofija Balabkina, Undīne Cercina

Alti | Violas
Ināra Brīnuma, Pēteris Trasuns,
Liene Martinsone, Katrīna Krašauska-Krauze,
Inga Ozoliņa, Einārs Roževics, Lauma Visendorfa,
Tatjana Ļebedeva, Jevgenija Gorbunova,
Marina Gudino

Čelli | Cellos
Diana Ozoliņa, Dace Zālīte-Zilberte,
Mareta Prikule, Jānis Rinkulis, Zane Guļāne,
Ainārs Paukšēns, Mārtiņš Turss,
Emma Bandeniece

Kontrabasi | Double basses
Raivo Ozols, Kristaps Pētersons,
Ivars Ozols, Viktors Stankevičs, Dāvis Vilks,
Laine Freidenberga

Flautas | Flutes
Maija Zandberga, Ilze Urbāne, Egija Sproģe

Obojas | Oboes
Egils Upatnieks, Dainis Cimermanis,
Jana Zeļenska

Klarnetes | Clarinets
Mārtiņš Circenis, Mareks Pinta,
Anna Kubecka

Fagoti | Bassoons
Normunds Zvejnieks, Klaudio Lambroni,
Elza Rubene

Mežragi | Horns
Artūrs Šults, Māris Evelons,
Daniels Sabanskis, Kalvis Etkins

Trompetes | Trumpets
Jens Emil Holm, Mārtiņš Zujs,
Jānis Frīdenfelds

Tromboni | Trombones
Kaspars Majors, Artūrs Hrustaļovs,
Lauris Zvejnieks

Tuba | Tuba
Raivis Māgurs

Sitaminstrumenti | Percussion
Edgars Saksons, Ernests Mediņš,
Elīna Endzele, Mikus Bāliņš, Edgars Vaivods

Taustiņinstrumenti | Keyboards
Mārtiņš Zilberts

Arfas | Harps
Ieva Šablovska

TUVĀKIE KONCERTI

Sestdien, 4. novembrī, plkst. 11.00 un 14.00 (latviešu valodā) Lielajā ģildē

LENESONS UN 1001 NAKTS PASAKAS

PAULA PĻAVNIECE — režisore
KLĀVS MELLIS — dramaturgs
EVITA BĒTA — māksliniece

Diriģents **RENĀTS CVEČKOVSKIS**

PROGRAMMĀ:
Nikolajs RIMSKIS-KORSAKOVS "Šeherezade"

Ceturtdien, 9. novembrī, plkst. 19.00 Lielajā ģildē

SIMFONISKAIS HITS AR GORAN GORA

OPERĢĒNIJS RIHARDS VĀGNERS

GORAN GORA — stāstnieks
ROBERTS RUBĪNS — režisors
JĀNIS JOŅEVS — dramaturgs
KRIŠS SALMANIS — mākslinieks
PAULS POIKĀNS — animators
ORESTS SILABRIEDIS — satura konsultants

Diriģents **MIHAILS GERTSS**

PROGRAMMĀ:
Rihards VĀGNERS operas "Nirnbergas meistardziedoņi" ievads
Rihards VĀGNERS operas "Tristans un Izolde" ievads un "Izoldes mīlasnāve"
Rihards VĀGNERS operas "Tannheizers" uvertīra

Piektdien, 24. novembrī, plkst. 19.00 Lielajā ģildē

LNSO, KRISTĪNA POSKA UN GEORGIJS OSOKINS

GEORGIJS OSOKINS — klavieres
Diriģente **KRISTĪNA POSKA**

PROGRAMMĀ:
Sergejs RAHMAŅINOVS Trešais klavierkoncerts
Karls NILSENS Ceturtā simfonija

Sestdien, 2. decembrī, plkst. 11.00 un 14.00 (latviešu valodā) Lielajā ģildē

LENESONS UN ANDERSENA PASAKAS

PAULA PĻAVNIECE — režisore
KLĀVS MELLIS — dramaturgs
EVITA BĒTA — māksliniece

Diriģents **ANDRIS VECUMNIEKS**

PROGRAMMĀ:
Pēteris PLAKIDIS "Nelokāmais alvas zaldātiņš"
Sergejs PROKOFJEVS "Neglītais pīlēns"